

videlse af Lemvig Havn, saavel som ogsaa ved Forbedring af Forholdene andre Steder indenfor Tyborøn Kanal, saaledes som jeg nævned: Krik og tillige maaske ved Oddeund. Herom, saavel som om, at der snaarest muligt graves et nyt Løb gennem Fjordgrundene, er der fornylig af en Del Fiskekutterførere i Lemvig indgivet et Andragende til Landbrugsministeriet, et Andragende, som ogsaa er omdelt her i Tinget. Dette Andragende vil jeg meget indtrængende tillade mig at anbefale til den højtærede Landbrugsministers Velvillie. Jeg ved vel, at denne Sag, saavel som overhovedet Anlæg af Havne og lignende, ikke hører under den højtærede Landbrugsminister, men under Ministeren for offentlige Arbejder, men jeg haaber, at Landbrugsministeren vil gøre sin Indflydelse gældende overfor sin Kollega, Trafikministeren, ved at anbefale denne Sag til hans Opmærksomhed. Vi ere paa enkelte Erhvervsomraader her i Landet paa Højde med eller forud for andre Lande. Dette gælder ikke med Hensyn til Saltvandsfiskeriet; her ere vi langt bagud. Men det bør ikke vedblive at være saaledes. Vort Saltvandsfiskeri har saa store og sikre Udviklingsmuligheder som ikke mange Erhverv her i Landet, om overhovedet noget, og det vil derfor være vel anvendt, naar Staten ofrer selv betydelige Beløb til at fremme Udviklingen af dette Erhverv.

Formanden: Jeg vil tilkendegive ærede Medlemmer, at Forhandlingen om Lovforslaget i dets Helhed kan finde Sted paa dette Sagens Trin. I Overensstemmelse dermed har jeg tilladt det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at fremsætte sine almindelige Bemærkninger til Lovforslaget.

Ordføreren (Breinholt): Til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) skal jeg bemærke, at jeg med stor Fornøjelse har hørt hans almindelige Bemærkninger til Lovforslaget, til hvilke jeg i det hele og store ganske kan slutte mig. Om det ærede Mindretals Indstilling skal jeg kun sige, at den unægtelig giver en for Aalegaardsejerne ligesaa rationel som radikal Løsning; men det kan vel heller ikke bestrides, at den foreslaaede Løsning vil blive noget dyr for Statskassen, og at Finansministeren overfor et saadant Forslag burde have Lov til at sige et Ord med. Og naar Staten ved Ekspropriation overtager alle Aalegaardene, saa er det jo, efter hvad den ærede Ordfører for Mindre-

tallet i Dag i ethvert Tilfælde har antydet, og efter hvad han i Udvalget endog meget stærkt har udtalt, Mening, at Staten igen skal søge at komme til en Del af sine Penge ved at bortleje eller bortforpagte Aalegaardene. Men herved er jo den meget penible Omstændighed, at alle de mange Stridigheder, der som bekendt hidtil have hersket mellem Aalegaardsejerne og de fri Fiskere, i fuldt Maal ville gentage sig mellem de fri Fiskere og de kommende Forpagtere. Man vil ikke ad den af Mindretallet foreslaaede Vej komme et Hanefjed frem overfor de Stridigheder og Processer, den Splid og det Spektakel, som det netop er Flertalsforslagets Hensigt at hemme.

Dette er nu, hvad selve Mindretallets Særindstilling angaar. Men jeg kan ikke undlade ogsaa at sige nogle Ord om Mindretallets Motivering i Betænkningen, hvor der siges, at den af Flertallet foreslaaede § 6 vil gøre Indgreb i Ejendomsretten, og i saa Henseende henvises til, at Aalegaard retten i Henhold til § 3 i Loven af 1888 og Danske Lov 5—10—43 er en virkelig Ejendomsret. At en Lov af saa forholdsvis ny Dato som Loven af 1888, en Lov, der netop er Genstand for Omarbejdelse, skulde kunne sige et vægtigt Ord med Hensyn til Aalegaardsejernes Ejendomsret, tror jeg dog, man maa indrømme, ikke kan være Tilfældet. Derimod turde det have sin Interesse at se, hvilken Ejendomsret Danske Lov tillægger Aalegaardsejerne, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg derfor gerne oplæse netop det lille Stykke, 5—10—43, i Danske Lov, hvortil Mindretallet henviser. Det hedder der: „Een hver maa nyde Aalegaarde for sin egen Grund, undtagen i de Fjorde, som Kongen og den meenige Mand haver Skade af.“ „Kongen“ maa jo nutildags være synonym med Staten, og under Udtrykket „den meenige Mand“ falder utvivlsomt og ubestrideligt Fiskerbefolkningen. Altsaa Danske Lov giver dem ikke nogen anden Ejendomsret, end at de maa sætte Aalegaarde ud, hvor Staten og de fri Fiskere ingen Skade have deraf. Det forekommer mig at være ret interessant at se, hvad det er for et Dokument, denne saa højt skattede Ejendomsret er baseret paa. Jeg har i det hele taget bestræbt mig for den størst mulige Korthed, og jeg vil gøre det ogsaa nu. Jeg tror nemlig, der er sagt nok ved Oplæsning af det Dokument, hvorpaa man støtter deres Ret.